

ฉันรักที่จะเดินแก้ผ้า

ให้คนเห็นความจริง

ระพี สาคริก

หลังจากอ่านหัวข้อเรื่องนี้แล้ว คงมีหลายคนคิดว่าทำไมฉันจึงคิดอุทริแบบนี้? แต่อีกใจหนึ่งซึ่งพิจารณาแล้วว่า ผลการปฏิบัติที่สะท้อนออกมาปรากฏแก่สายตาคนในสังคมซึ่งนับวันมีผลทำให้รู้สึกศรัทธากว้างขวางมากขึ้น จึงทำให้ตัวเองรู้สึกมั่นใจเพิ่มขึ้นว่า คงมีคนอีกส่วนหนึ่งซึ่งไม่มองฉันในแง่ไม่ดี

ในเมื่อธรรมชาติได้สะท้อนให้เห็นภาพ 2 แฉก 2 มุม โดยเฉพาะจากการปฏิบัติเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว ร่วมกับความรู้สึกยับยั้งชั่งใจ จึงทำให้ฉันตัดสินใจนำเรื่องนี้มาเขียน โดยที่รู้สึกว่าจะมีผลดีมากกว่าผลเสีย

ร่วมกับอีกด้านหนึ่ง ชีวิตฉันเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว มีการปฏิบัติอย่างมั่นคงอยู่กับความจริงซึ่งอยู่ในใจตนเอง ทำให้เกิดความแข็งแกร่งและกล้าที่จะตัดสินใจคิดและทำสิ่งใดก็ตามซึ่งควรมีผลคัตท้ายสังคมเอาไว้ ให้เป็นไปตามแนวทางที่สอดคล้องกันกับเหตุผล จึงทำให้รู้สึกกล้าที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างบนพื้นฐานแนวคิดความเชื่อจากใจตนเอง

ในเมื่อใจฉันกล้ายืนต้านกระแสสังคมอย่างมั่นคงมาแล้ว จนทำให้คนจำนวนมาก รู้สึกเชื่อมั่นได้ แล้วมันเรื่องอะไรล่ะ ตนจึงไม่กล้าที่จะยืนแก้ผ้าอย่างเปิดเผย เพื่อพิสูจน์ตัวเองให้คนทั่วไปมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเป็นความจริงจากใจได้อย่างสมศักดิ์ศรี

จากหัวข้อเรื่องซึ่งฉันตัดสินใจนำมาเขียนไว้ ณ โอกาสนี้ ความจริงแล้วตนคงไม่มองไปยังด้านของผ้าซึ่งเป็นสิ่งที่คนทั่วไปใช้ห่อหุ้มร่างกาย หากมองสู่อีกด้านหนึ่งซึ่งหมายถึงสิ่งประดิษฐ์ที่คนคิดทำขึ้นมาจากกิเลสตัวเอง เพื่อให้ปิดบังความจริงที่มีอยู่ในรากฐานจิตใจ เช่นเดียวกันกับครั้งหนึ่งซึ่งฉันเคยเขียนบทความภายใต้หัวข้อเรื่อง ฉันชอบมองกันคนอื่น

ความจริงแล้ว เท่าที่ชีวิตผ่านพ้นมา แม้กระทั่งถึงช่วงนี้ นับเป็นเวลา 80 ปี แต่ในจิตวิญญาณตนเอง ไม่ได้คิดว่าอายุและวัยเป็นสิ่งควรนำมาผูกติดไว้กับใจตัวเอง จึงทำให้รากฐานจิตใจมีอิสระมาโดยตลอด

จากเหตุดังกล่าวทำให้ฉันมุ่งมั่นทำงานเพื่อหวังเรียนรู้ความจริง และสร้างประโยชน์สุขให้กับเพื่อนมนุษย์ทุกคน โดยไม่สนใจว่าวัยและอายุตัวเองจะเพิ่มมากขึ้นแค่ไหน หากมีผลทำให้นำปฏิบัติทุกสิ่งอย่างมีความสุข อีกทั้งมันคงอยู่ได้ตลอดมา

จากสภาพดังกล่าว จึงทำให้ฉันคิดอยู่ในใจมาตลอดระยะเวลาอันยาวนาน นับตั้งแต่ยังอยู่ในโรงเรียนสามัญธรรมดาๆ ว่า ตนควรจะปลดเปลื้องสิ่งที่ห่อหุ้มจิตใจเอาไว้ให้มันหมดไปที่ละขั้นทีละตอนอย่างเป็นธรรมชาติ

ซึ่งแน่นอนที่สุดสภาพเช่นนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อตัวเองมีความกล้าหาญและมันคงเด็ดเดี่ยวที่จะรักษาความเป็นตัวของตัวเองเอาไว้ให้มันคงอยู่ได้

จากประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต ที่ไม่ยอมตามกันคนอื่นร่วมกับการมีนิสัยไม่พูดในสิ่งซึ่งก่อความรู้สึกกระทบกระเทือนใจให้กับใคร ร่วมกับศิลปะในการปฏิบัติจากใจตนเอง

ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นไปได้ภายใต้จิตสำนึก ย่อมมีความรักความเห็นใจผู้อื่นซ่อนอยู่ในส่วนลึก อีกทั้งมีวิญญาณซึ่งรู้สึกเป็นสุข เมื่อมีโอกาสปฏิบัติงานใกล้ชิดกับทุกคน ยิ่งเป็นคนระดับล่าง ร่วมกับความภูมิใจที่กล้าแก่ผ้าให้คนในสังคมมองเห็นความจริงอย่างทำทลายด้วย

ช่วงหลังๆ ชีวิตฉันเอง จากรากฐานจิตใจที่รู้สึกมีความสุข ทำให้เกิดสายสัมพันธ์เข้าไปถึงคนซึ่งต้องโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำ คนที่มีสภาพป่วยเป็นโรคเรื้อน รวมถึงชนรุ่นหลังซึ่งชีวิตจำต้องตกสภาพที่สังคมดูถูกและรังเกียจ

ทำให้ฉันรู้สึกว่าความหลากหลายของชีวิตคนซึ่งตกอยู่ในสภาพดังกล่าว ล้วนเป็นครูที่ดี โดยที่ช่วยสอนให้ฉันรู้จักตัวเองลึกซึ้งยิ่งขึ้น

หากความรู้สึกอันเป็นธรรมชาติซึ่งอยู่ในรากฐานจิตใจฉันขาดความกล้าหาญที่จะเอาชนะใจตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งซึ่งนำปฏิบัติมาแล้วจากรากฐานจิตใจอย่างเป็น

ธรรมชาติ ทำให้ฉันรู้สึกทำทหายและสนใจที่จะเดินเข้าไปหากกลุ่มบุคคลที่สังคมรังเกียจ
อีกทั้งเหยียบย่ำซ้ำเติม โดยที่รู้ว่าวิถีทางเช่นนี้น่าจะมีผลช่วยให้จิตใจตนซึ่งมีสภาพที่ได้
รับการยกระดับสูงขึ้น ร่วมกับอีกด้านหนึ่งซึ่งหยั่งรากลงถึงความจริงลึกซึ้งยิ่งขึ้น

หากในรากฐานจิตใจฉันขาดการมุ่งมั่นที่จะเดินแก้ผ้าได้อย่างภาคภูมิใจ ชีวิตตัวเองก็
คงไม่สามารถที่จะก้าวไปถึงจุดนี้ได้

อนึ่ง ความประสงค์ที่จะยื่นแก้ผ้า ก็หาใช่ว่าต้องการรอดใครไม่ หากมุ่งมั่น
นำใจตัวเองไปสู่ความสงบเพื่อหวังความสุขทั้งแก่ตัวเองและเพื่อนมนุษย์รวมเป็น
หนึ่งเดียวกัน

เมื่อภายในใจฉันไม่มีการอวดข่มไม่มีการอายที่จะเปิดเผยความจริงทุก
สิ่งทุกอย่างให้ปรากฏแก่สายตาสาธารณชน โดยถือเป็นเรื่องธรรมดา ฉันพูด
กับชนรุ่นลูกหลานเสมอๆว่า ฉันสอนทุกคนด้วยชีวิตจริง

จึงขอฝากไว้ว่า จงมุ่งมั่นร่วมกันพลิกผันแผ่นดินผืนที่อยู่ในใจแต่ละคน
จากด้านหนึ่งสู่อีกด้านหนึ่งเพื่อให้พบความจริงร่วมกันได้ เท่านั้นก็นับว่าพอแล้ว
สำหรับความมีคุณค่าของชีวิตเราแต่ละคนที่เกิดมา ส่วนความเจริญรุ่งเรืองซึ่ง
ทุกคนมุ่งหวัง ย่อมเป็นไปได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องเอาความ
อยากเข้าไปแฝงไว้

**คนที่มีความรักความจริงใจต่อแผ่นดิน ย่อมกล้าที่จะยื่น
แก้ผ้าเพื่อเปิดเผยความจริงซึ่งอยู่เบื้องหลังความเป็นมาของ
ชีวิตตัวเอง ให้ชนรุ่นหลังมีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างสง่างาม**

20 มิถุนายน 2545